

Design: Victor Matei

Primăria Municipiului București

TEATRUL DRAMATURGILOR ROMÂNI

Gigi Căciuleanu
Romania Dance Company

Jungla Tévé

de

Gigi Căciuleanu

Asistent: Lelia Marcu-Vladu

Alina Petrică
Lari Giorgescu

Muzică originală
Adi Nour

Scenografie
Corina Boboc

Parteneri media:

Teatrul Dramaturgilor Români

**“Gigi Caciuleanu Romania Dance Company”
(Fundatia ArtProduction)**

prezintă

Jungla TévÉ

un spectacol de teatru coregrafic
de

Gigi Căciuleanu

(Text, Dramaturgie, Regie, Mișcare)

Asistentă: **Lelia Marcu-Vladu**

Muzică originală:

Adi Nour

cu

Alina Petrică & Lari Giorgescu

Scenografie: **Corina Boboc**

Light design: **Elian Mihai Culiță**

Voci off: **Adi Nour & Gigi Căciuleanu**

Sunet: **Irina Mihaela Vasiloiu**

Regia Tehnică : **Sebastian Gherman**

La invitația Teatrului Dramaturgilor Români,

“Jungla TévÉ” completează:

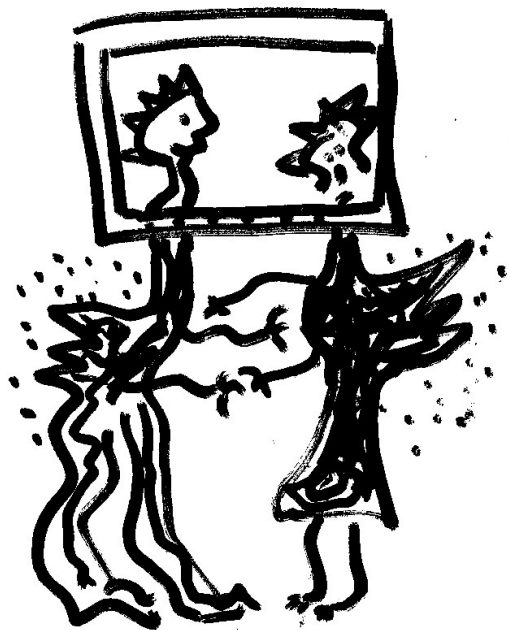
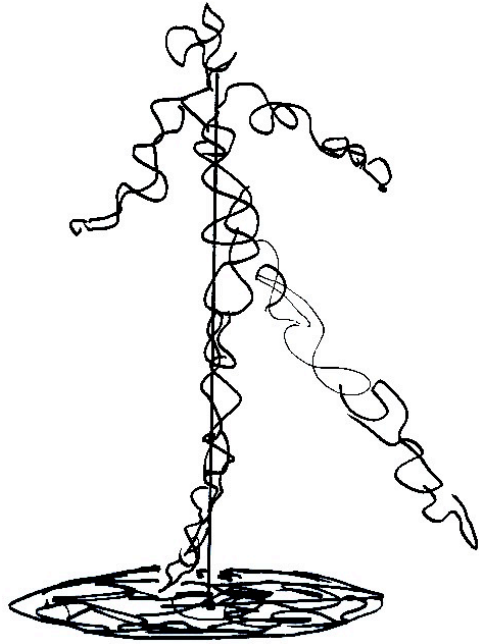
“Trilogia Junglelor” – lansată în 2001 cu spectacolele:

“Jungla X” și

“Cartea junglei X”

la **Teatrul Ariel** din Tg Mureș (director: **Gabi Cadariu**).

(Gigi Căciuleanu)

→ De ce “Junglă”?

Trăim într-o permanentă și nemiloasă junglă în mișcare. Jungla domestică. Jungla urbană. Jungla socială. Jungla politică, etc.

Pe cât de iute se dezvoltă “inteligența artificială” creând propria sa junglă cu drumuri de nepătruns, pe atât “prostia naturală” rămâne ferm pe ale sale poziții închizătoare de drumuri și dărâmbitoare de poduri.

Dar nu numai în afară ci și în noi înșine o adevărată junglă locuiește și mișună fără astâmpăr. În corp, în minte, în inimă...

Soarta noastră pare a fi o încercare mai mult sau mai puțin reușită de a (supra-)viețui într-o junglă a nebuniilor interioare sau exterioare, a sa proprie sau a altora... O junglă a spațiilor închise, sau a deșerturilor sălbatice...

→ De ce “TéVé”?

Marele câștigător al junglei în care noi, umanitatea *răs-civilizată*, am fost zvârliți de către epoca în care trăim, este ECRANUL. Mic, mare, mijlociu etc. Vehicol și întreținător de iluzii de tot felul.

Ne petrecem vremea scrutând tablete, laptop-uri, telefoane... Până și ceasurile pot avea un ecran pe care defilează după voie: filme, anunțuri, bârfe, *jingle*-uri, slogane, *news*-uri și *fake news*-uri, adevăruri și de cele mai multe ori ne-adevăruri.

Acum fiecare dintre noi își poate “confectiona” propriul său program, propria sa telenovelă, propria sa comedie. La secundă. Când are chef. După chipul și asemănarea sa.

Nu mai e nevoie să se aștepte nerăbdător apariția animatorilor sau prezentatorilor preferați. Putem juca noi înșine, așa cum ne “vine” roluri de animatori sau eroi ale propriilor noastre fantasme.

Fiecare poate « *jUngla* » după voie cu imaginile. Deci și eu. Și noi. Si voi. De unde acest spectacol : Jungla TéVé. O serie de “aventuri” dinamice și verbale într-un univers în care cele două personaje (generic) EA și EL, sunt confruntate cu tot soiul de himere. O lume formată de lucruri plasate în echilibru șubred între abstract și concret, între rutina cotidianului și un fantasmagoric suprarealism.

“**Jungla TéVé**” e un spectacol fără referințe geografice ori temporale bine determinate, ba chiar dimpotrivă: ar trebui să poată fi perceput ca fiind situat în orice spațiu și timp. Un spectacol care se adresează celor care, dacă după reprezentare ar dori să continue să observe jungla, s-ar înarma cu o cameră de luat vederi și ar ieși în stradă sau s-ar închide undeva înăuntru până la insuportabil, cu aceleași persoane... Ca să proiecteze apoi, ceea ce a filmat, pe “ecranul” propriului său univers-**TéVé**.

Giangăl - Gingăls

Fiți bine-veniți Pe-ée
Jî.-U.-Nî.-Gî.-LA TévÉ-ee

Nu uitați că sunteți Pé
Jî.-U.-Nî.-Gî.-LA TévÉ

Se poate-ntâmpla ORICÉ
Aici pe Jî.-UNGLA TévÉ

Pe Giangăl TÍVÍ mereu
Ieri Azi Mîine Eu cu eu
Lumea o fac Și o Desfac
Iar apoi Chiar o răs-fac

Dighi-Bighi-Di-nnng
Giangăl TÍVÍ-nnng

Jungla TévÉ sau Giangăl TÍVÍ
E cam la fel Dar Și mai Și

Rumba-Zumba-Ry-ki-kí
Rămâneți pe Giangăl TÍVÍ

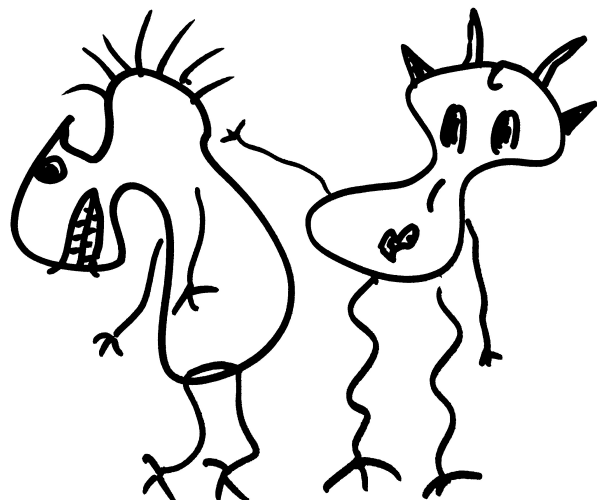
Despre crize Și
Pe Giangăl TÍVÍ

Și ce dacă? Și ce dacă?
Totul este să vă placă !

Ala-Bala-Portocala
Jungla TévÉ fierbe oala

Bighi-Dighi-Bennng
Jungla TévÉ-nnng

BREAKING NEWS La noi Aici
Noutăți ba mari ba mici
Spărgători de *NEWS* deci Pé
Jî.-U.-Nî.-Gî.-LA TévÉ

Cuvânt înainte

Darwin pe dos

Așa precum noi oamenii nu suntem decât niște îngeri căzuți, cu aripile îngreunate de cine știe ce ghiulele karmice, la fiecare reîncarnare ne prăbușim și noi, la rândul nostru, cu aripile sfâșiate de atâtea cenușii zdrențuieli acumulate de-a lungul vieții acesteia. Trezindu-ne împotmoliți în corpul a cine știe cărei jivine... cu solzi, cu aripi, cu tot felul de mustăți și antene, cu sau fără mandibule...

Uitați-vă într-un acvariu.

Peștii: mutre cu înotătoare.

Nu vedeți în ochii lor bulbucăți toată prostia și răutatea, toată cruda tâmpenie a vieților noastre anterioare?

Nu vedeți că tigrii, porcii (spinoși sau nu), melcii, găinile, rechinii, aricii și toate celelalte dihănii se trag de fapt din noi? Și nu invers.

Uitați-vă la fețele lor!

Nu vi se pare că faceți grimase în oglindă?

Se pare că atunci când ne uităm la lumânare ochiul nostru o vede arzând cu capul în jos. Creierul ar fi de fapt acela care întoarce imaginea ca s-o percepem așa cum este ea în realitate.

Și dacă Darwin, jucându-se de-a evoluția, făcu de fapt ceea ce face creierul cu imaginea întoarsă pe dos a lumânării?

Poate că dacă s-ar fi pus cu capul în jos și cu picioarele în sus, ca

"lumânarea" de la yoga, ar fi văzut și el lucrurile așa cum stau în realitate.

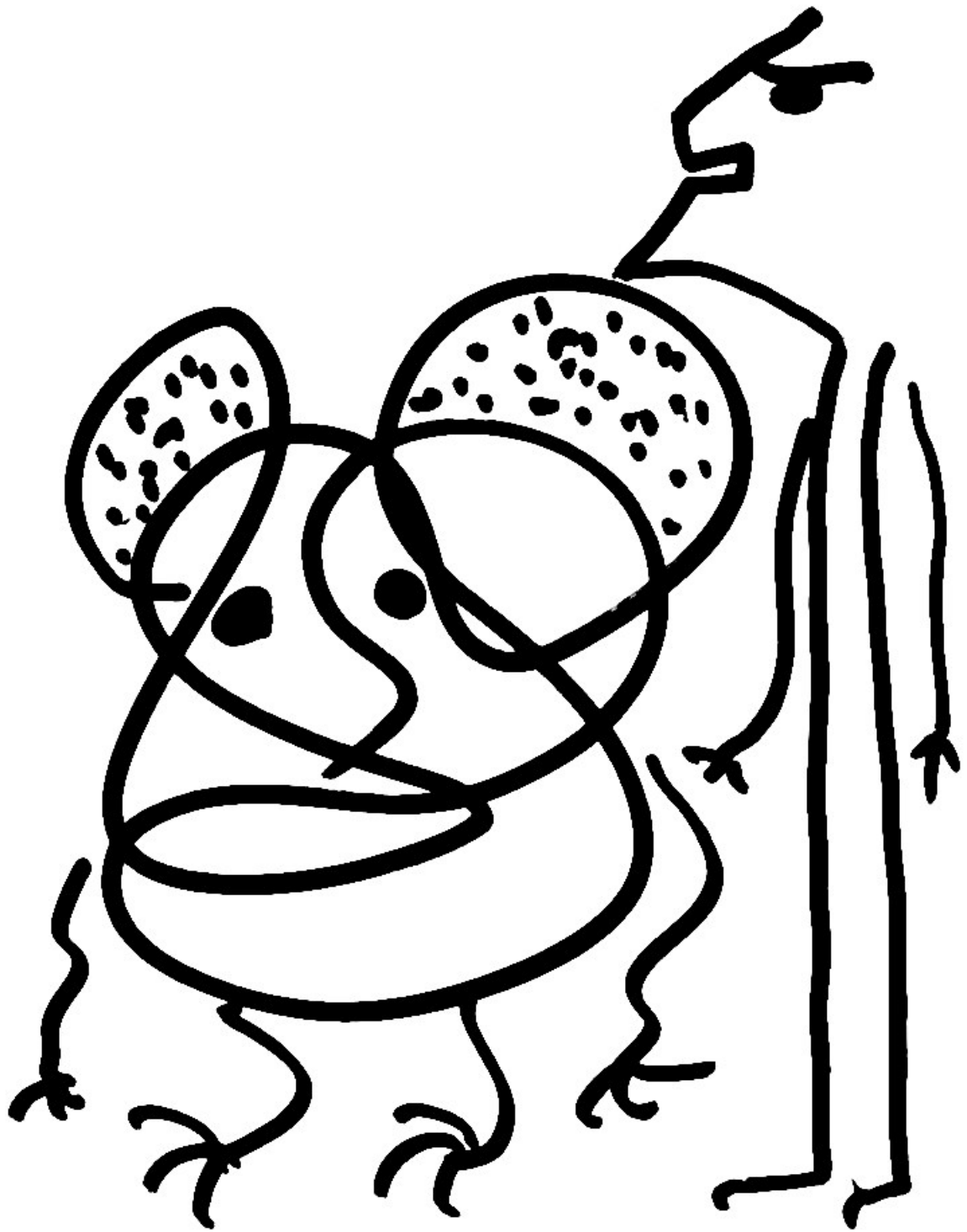
Și anume că noi suntem de fapt strămoșii viermilor, ai gândacilor, ai meduzelor... Nu invers!

Până și microbii, virușii, bacteriile aproape că nu ne sunt caricaturi. Se poartă exact ca noi. Portrete leite ale distorsionatei și (o cât de!) încrezutei ființe omenești.

Ce atâtea fumuri?

Nu vedeți că mult sforăitoarea noastră evoluție nu-i decât o rușinoasă degringoladă pe o biată scară (o cât de!) alunecoasă?

Homo homini...

'N junglă

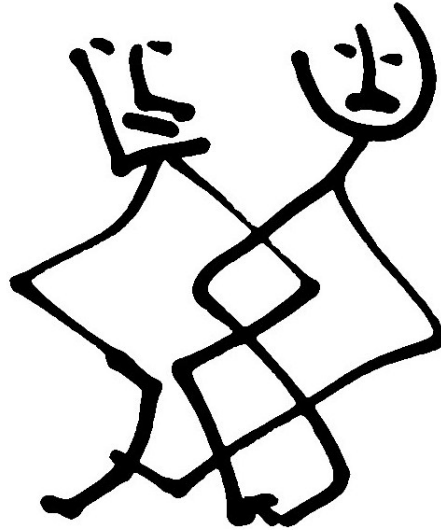
Gigi Căciuleanu

Textul spectacolului « Jungla TÉVÉ » cu desenele autorului

PROLOG

Un bestiar pestilențial
Într-un penitenciar bestial
Ca un țintar discreționar
Și chiar concentrați-onar
Un inventar de dicționar
Vorbe cântate pe cântar

Nu-s ciuperci ci cincisute
Cincizeci-și-cinci de cireșe
Și o fată uscată
Care chiar arată
Ca într-o șireată
Șaradă sărată

Dintr-o biată cireadă
De pe o stradă beată
C-o mascaradă
În radă
Făcută
Lată

- De-oi mai zări un țânțar arțăgos în arțar
În țarc am să-nțarc un armăsar
- Dar io Alarmat Vioi Sprințar
La a mea armă...
- Iar mă?
- ...sar!

De-oi mai zări un țânțar arțăgos în arțar
În țarc am să-nțarc un armăsar !

Dar io Alarmat Vioi Sprințar
La a mea armă am să sar

Soldatul Glonț și cu sergentul Pușcă
Au fost trimiși la vânătoare de pereți
La doborât de ziduri.

Vreți nu vreți Pe ceață morții toți sunt tonți
Iar caii verzi înțepenți și violeți.

Soldatul Glonț plecă gol pușcă
Sergentul Pușcă ca un glonț.

În frigul nopții care-i mușcă
S-a dat de gol și domnul Pușcă.

Soldatul Glonț nici n-are pușcă
Sergentul Pușcă niciun glonț.

În jurul cuplului în crâng
Dușmani, pereții se tot strâng.
O menghină de bolovani și cărămizi.
Viteji cei doi goi și livizi
Striviți de vii nici nu mai plâng.

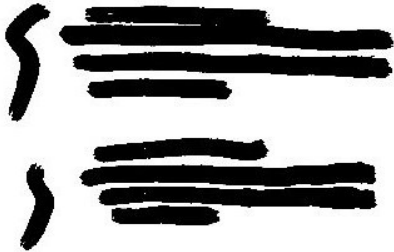
Zidiți. De piatră sunt acum.

Și uite pentru ce și cum au devenit după război
Statuie și eroi.

Sârmă.
Ghimpi.
Grădină întunecată.
Nu nord.
Nu sud.
Nod surd.
Apă fără rost.
Pomi reci. Gheață neagră topită pe poteci.
Să nu le cutreieri.
Casa din vis pitită în poiana cu lumne seci.
Sârmă cu ghimpi.
Umbră dungată.
Peste haine. Pestre trupul gol. Peste ficați.
Și creieri.

În vis, pomii
cad ca oamenii
pas cu pas
Visul
își dezleagă
în somn
limba încărcată
de nămol verde
Corbii răi și corbii buni
la fel sunt toți
negri
și țipă urât
Pe drum, oamenii
cad ca pomii

azi coborând pe scară
l-am întâlnit pe Dumnezeu
care o urca
venea din vale
de la oameni
iar eu tocmai acolo mă duceam
era bătrân și cu umbrela ruptă
picuri de ploaie
în barbă îi luceau
urca din greu, agale
cu ochii oboșiți de oameni
și de lucruri
iar eu nu m-am oprit
de jos doar m-am întors o clipă
și l-am zărit
mergând cu ale sale

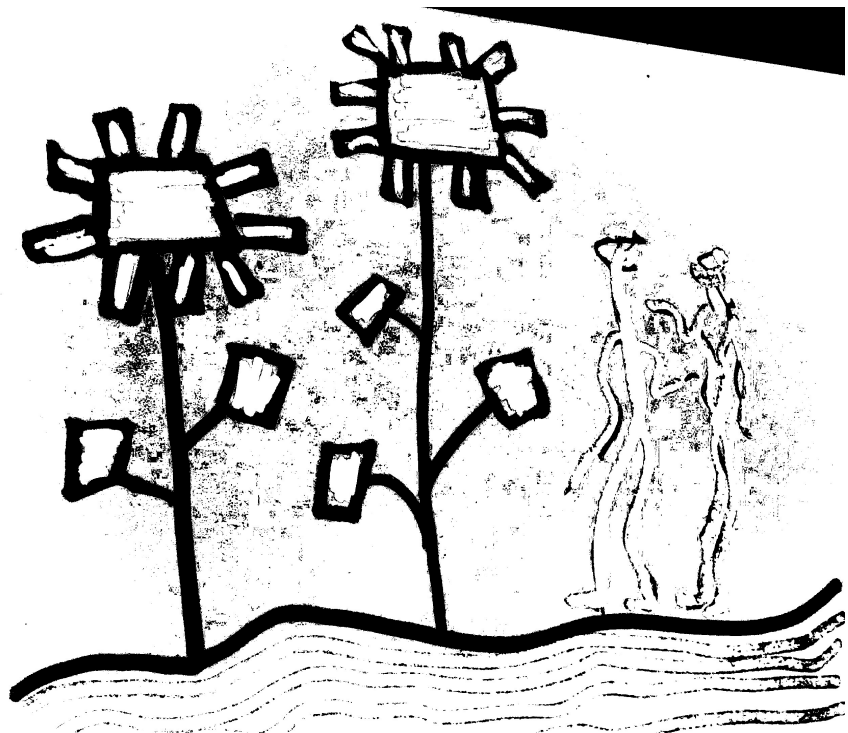
Flori cu petale de aripi de fluturi
Fluturi cu aripi de petale de flori
Fragile elitre
Să nu le scuturi

Dâre de senin dansând printre nori
Frunze căzând ca îngerii Lin
Dacă le vezi
Nu te teme să zbori

Vise lăsând urme albe pe cer
Somn cu umbre de stele în el
Beție să-ți fie
Mai ceva ca de vin

Gândiri Răz-Gândiri Fel de fel
Iubiri Amintiri Neștiute culori
Să le lași să-ți fie
Dulce venin

Fluturi cu aripi de petale de flori
Flori cu petale de aripi de fluturi
Aripi fragile
Să nu le scuturi

îmi sângerează telepatia
vinul sălbatec îmi înneacă via

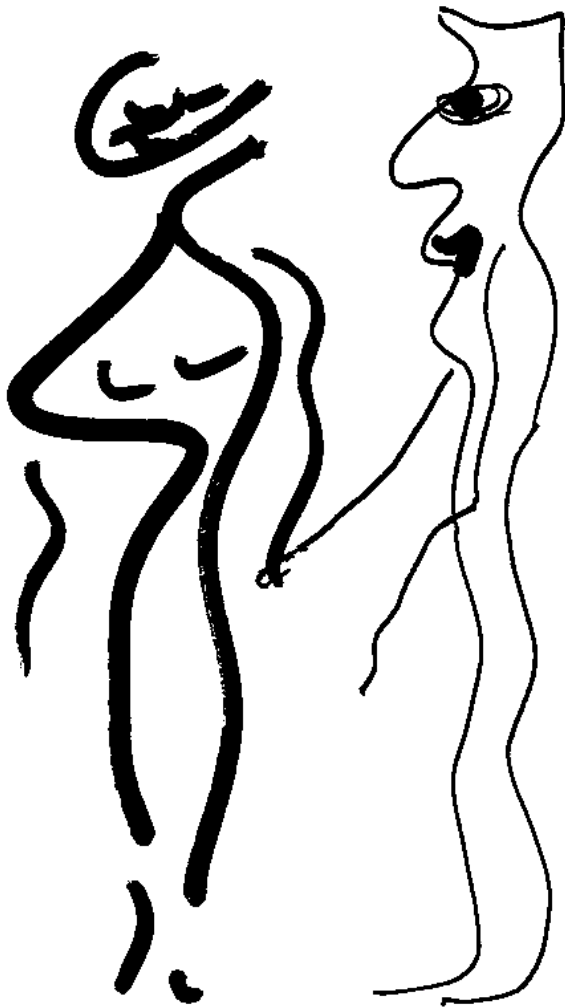
îmi ard solzii și penele de aur
în fiecare abur de nor

mi se-nfundă gleznelor-n soare
dar nu nu asta mă doare

nu astea mă seacă de dor
ci sângele verde din iarbă

am dureri la cromozomii de balaur
la lianele din ale cerului barbă

vinul sălbatec îmi înneacă via
îmi sângerează telepatia

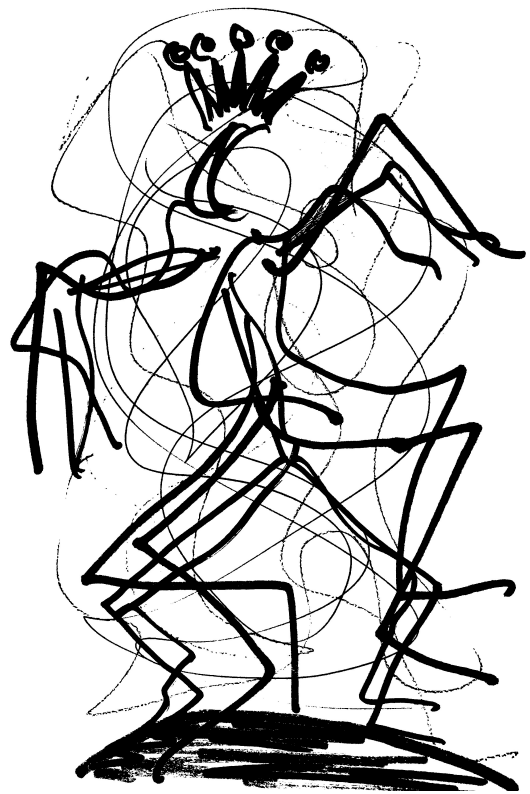
Și animal Și înger Și drac Pasăre sfântă
Călcând pe ăst pământ ca pe norii din cer
Oglinda dinăuntru Mă-nfruntă Mă frământă
O febră mi-este viața Prinsă-ntre foc și ger

Și măscărici Și rege Și clovn Și spectator
Aceluiași corp și spațiu stăpân sunt și vasal
Un pas după un altul Un val după alt val
Mă duce Mă aduce Prin amintiri și dor

Contaminat de soare Înnebunit de lună
Stele aprind și sting Mă ard Sau mă topesc
Al meu AZI e un... MÂINE ... și-un fără milă IERI

Pe graiu-mi pășăresc Venit de nicăieri
Nimica altceva nu vreau să povestesc
Decât pe mine însumi Și-o dragoste nebună

Și marionetă sînt Dar și al ei păpușar
Din inimă în corp Altfél se scurge vremea
Decât la cei din jur Ce harnică mi-e lenea
Și cât de grea-i povara momentului cu har

Apa nu curge *UP AND DOWN*

Apa se duce numai *DOWN*

Pe labele din spate *UP !* Aaa!
Nu se ridică decît iapa
sau orice animal nervos

Apa se duce doar în jos

Doar de-i fântână arteziană
Se poartă ca o curtizană
Si se aruncă dinspre *DOWN*
Ca deșteptarea unui faun
Atunci când de Amor sculat
din somn e bietul dintr-o dat'

Iar visu-i intrerupt de-un *UP !* Aaa!
Se scurge-n josu-i precum apa

Nimic nu e vechi sub soare
Numai vremea-n nemișcate
 clipe-n inimi ni se zbate
Totul moare Cum apare
De ni-i bine De ni-i rău

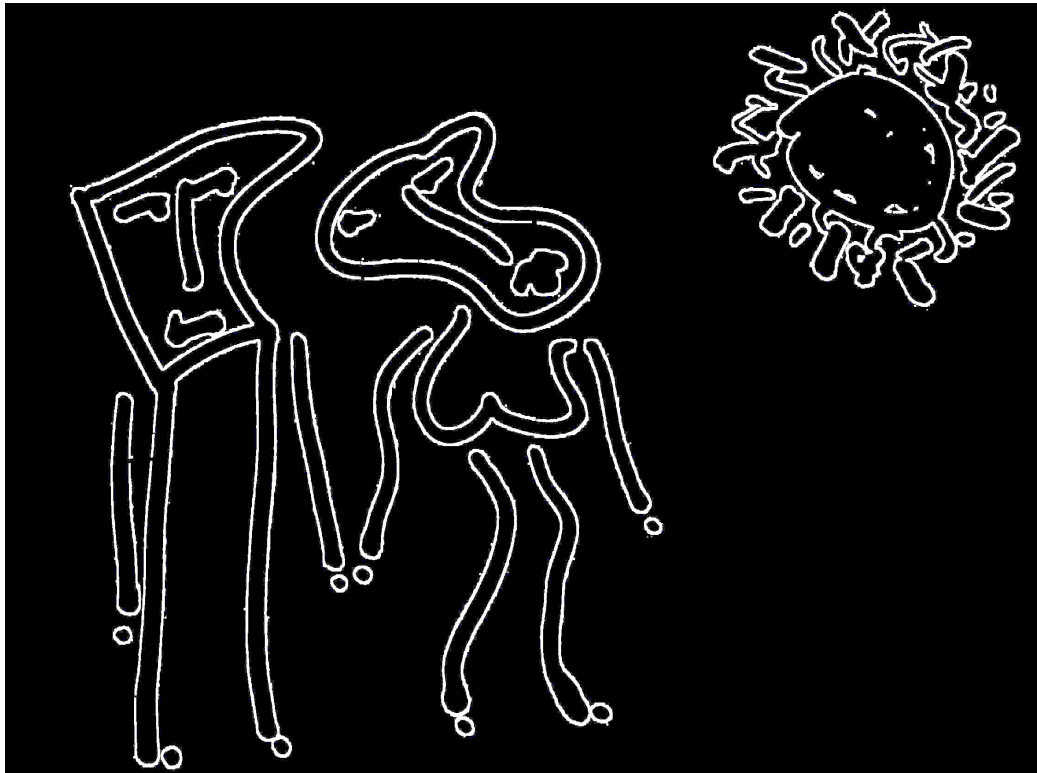
Toate vin
 i-o vină poate

Orice-am face sau socoate
 ne paște același hău

Poți să sperii Dar să ai teamă
Ce nu-i val Tot ca un val
 trece De ți-i cald Ori rece

Nu contează de te cheamă
Nimenea sau Cineva

Orișice ai încerca
Cu copitele-i de cal
Timpul nemilos te cal –
 – că
Orice-ai face sau ai vrea

ce ți-e și cu spiralele astea
te înconjoară pe dinăuntru
iar pe dinafară te des-conjoară
umblă cu cioara vopsită
cu vrabia și cu pielea ursului de pe gard
cu zăhărelul
ca să se dea bine cu linia orizontului
care trece prin burta noastră
cea de toate zilele
îți iau ochii
cu sclipirea solzilor de șarpe
îți iau și picioarele
prinse în melcul șotronului universal
iar pe deasupra te mai și duc în ispită
făcându-te să te învârți fără odihnă
în jurul totemelor și al tabu-urilor
în jurul idolilor ciopliți în piatră
și al zeilor de lut cu chip de spirală

Frunzele de aur grele
Din pădurea verticală
Un covor de poleială
Fac căzând printre nuiele

Lilieci din catifele
Zburdă la orizontală
Fluturi negri de betea
Se așează pe lalele

Grase lebede fecunde
De culoarea mandarinei
În stufoase baldachine
Se strecoară printre unde
Unde umbra balerinei
Printre cactuși se ascunde

Ni s-au mototolit scaunele!
Vai! De la atâta stat!
De la atâta așezat-sculat
Sculat-așezat!
Ni s-au scurs ceasurile-n supă!
Păcat că s-a răcit.
Ni s-au evaporat dulapurile!
Iar cearșafurile le-am pus în ghips.
Am pus botnițe la flori ca să nu mai caște.
Că dorm pe ele cât e ziua de lungă și nu s-ar mișca din loc nici jumulte.
De aia am jumultit-o pe mama mare Ca să nu mai scuie de la balcon.
Iar noi Am plecat la munte ca să ne dăm în râșniță.
Și în mașina de cusut.

Câteodată ne strâng pantofii. Știți de ce?
Pentru că sunt încă vii și nu au chef să facă ce vreți dv.
Chestia asta se învață la școală în clasa a-ntâia.
Cum n-o știți? Nu-i nimic.
Probabil că Doamna sau... Domnul
În ziua lecției cu pricina au uitat să vă vorbească despre aceasta.
Probabil că în ziua aceea îi strângeau pantofii.

Lucruri mărunte
Fac să se-ncrunte
Iubiri pământești
Încrucișate cuvinte

Te tot învârți în gând
Dărâmând popice
Cuminte puse la rând

Dezmierdări omenești
Ori pumni în stomac
Să-ți vină de hac
Să-ți fie de leac

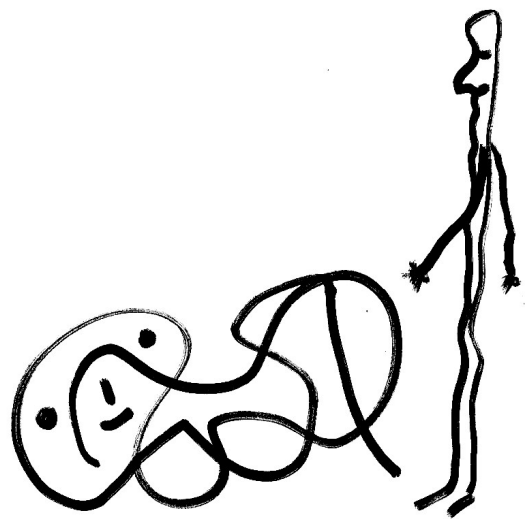
Fapte mărunte
Șoapte în versuri
Mici Mari universuri
Cu care: Hai! Pun-te!

Mi-e greu din pleoape
Și mi-e greu
Din eu
Nu mi-e aproape
Mi-e vis
Mi-e greu
Mi-e întuneric
Mi-e închis

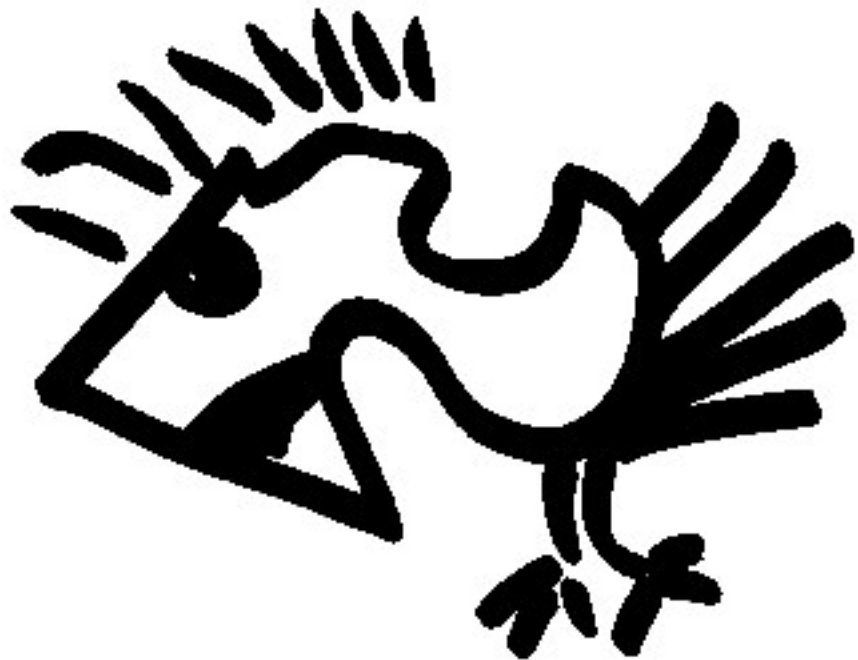
Alcătuit din H₂O e
Organismul meu biped.
Cu dinții-n viață mă reped
Și aş iubi dar nu am voie...

Aș tot sări din iarbă-n pom
Însă vecinii nu mă lasă.
Viața e tristă dar frumoasă
Apa-i apă Omul om...

sunt un tigru
fă-ră-pe-ne
nu te te-me
ce-tă-țe-ne

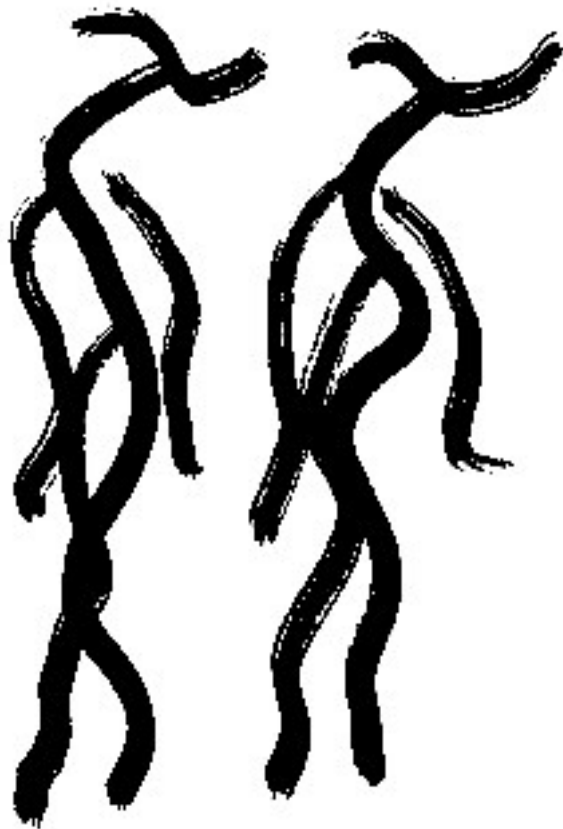
păsări-
ca albă-n cioc
mi-a șparli -
t
și-ultimul smoc

Nu mai pot.
M-am ocupat toată viața cu dezintoxicarea ciupercilor otrăvite.
Am scris și o carte.
Mi-a fost arsă.
Nu imediat, mi-au lăsat-o câteva minute.
Nu, nu sunt rele forțele adunate în jurul meu
Nu sunt foarte ostile, doar așa, puțin
Doar că nu mă lasă să respir, mă apasă și zâmbesc.

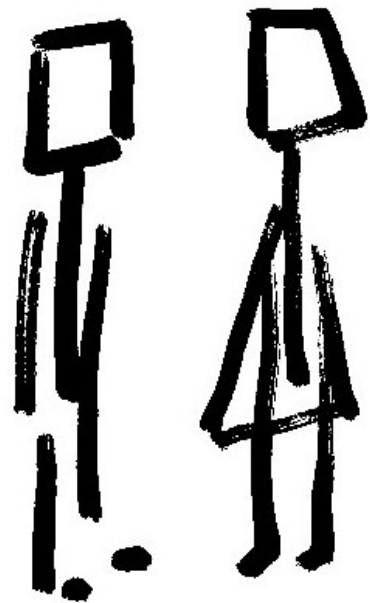
lumina-i uneori o umbră
iar umbra cuiva luminează-i câteodată.
inima-n vis ți se dilată
iar în trezie sufletul ți-l strânge.
ce curios!
atuncea când cu sânge
sufletul îți plânge
lumina soarelui e umbră
dar dureros de clară pare noaptea înnoată

un cer pe dos

Nu mai am tălpi
Doar două jumătăți de burtă
Două opinci to-ot mergând așa de unele singure prin lume
Fără să mai știe că sunt ale mele

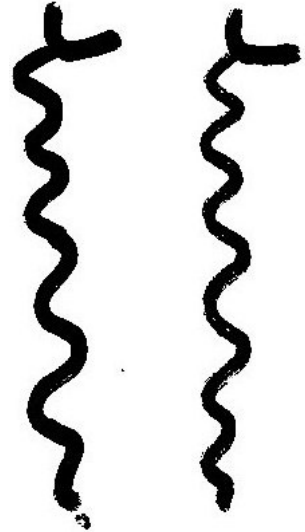
- Mie-mi plac papagalii pentru că știu să vorbească.
- Mie nu-mi plac papagalii pentru că nu știu ce spun.
- Mie-mi plac fotografii.
- Mie găinușele, boboceii, ghirlandele și momițele.
- Mie pompierii pe roțițe
- Mie-mi plac proverbele de hârtie pentru că se pot decupa și se pot lipi în caietel.
- Mie-mi plac ursuleții care fac “hâc” când îi tai cu securea.
- Mie-mi plac pedele.
- Mie bicepșii.
- Bi-pedele.
- Parmezanul ... Paracliserul ... Paracetamolul.
- Paraleli-bipedele.
- Quadricepșii.
- Quadru-pedele.
- Cepșii.
- Pedele.
- Cepșii.
- Pe-de-le.
- Cepșii.
- PE - DE - LE !!!

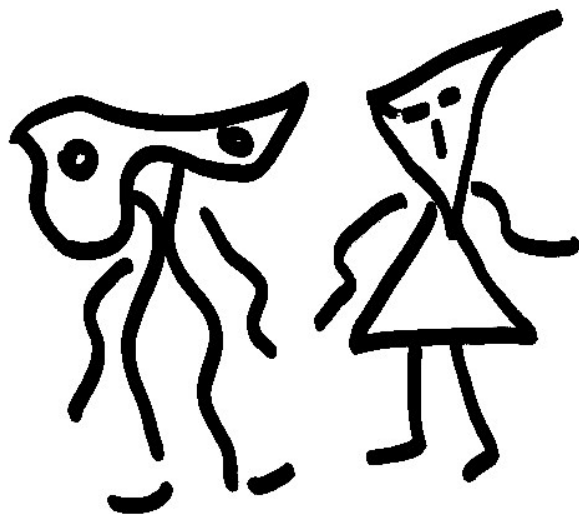
M-am rătăcit în muzeul cu undițe.
M-am pierdut printre cârlige
M-am speriat de rufele atârinate
Am căzut din pat
 Și
M-am trezit.

te aștept pe drum de seară
pe cale de a mă topi de atâta jale
de atâta jale mi s-au aplecat crengile înspre câmp

de atâta iarnă mi s-au albit tâmpilele
și creștetul
și în jur... nimic... nu mai crește...

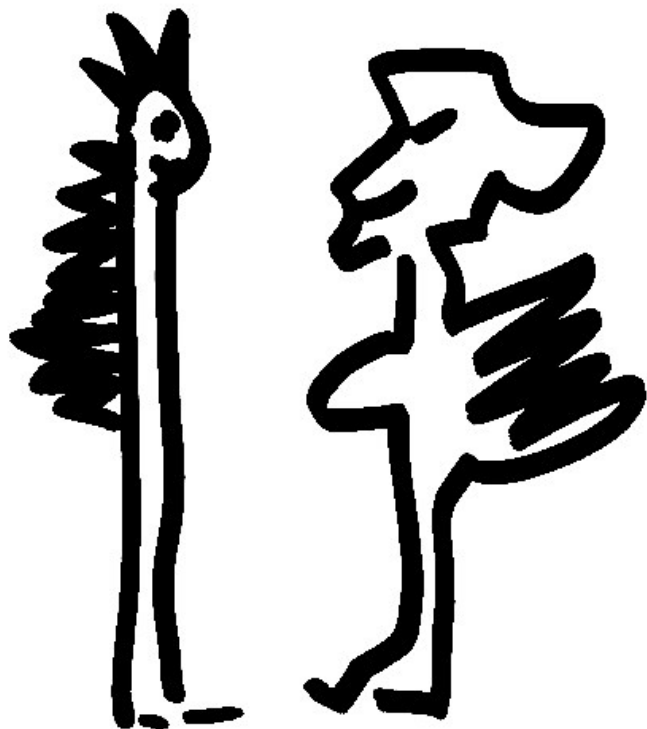

- O ipotenuză bine crescută nu se va lăsa niciodată ridicată la pătrat.
- Dacă-l bagi pe Arhimede în baie țipă și-și mărește volumul.
- Ți-a care nu știi să se poarte să stea acasă.
- Arhimede este un porc. L-am crescut noi la țară.
Ne-am obișnuit cu el și n-am mai putut să-l mâncăm.
- Baba Cloanța este un fenomen științific demonstrat în laborator.
- Moleculele nu există. Mo-le-cu-la este o invenție a ... !!! ...
- Iar pe deasupra se și cheamă foarte urât!

Tu cerească pământeană
Blândă Leană Cosânzeană
Balerina mea de bâlci
Nu te-mpiedica în gălci
Nici în zgârci
Degeaba să nu te superi
Să nu suferi
Dacă vinde dânsu' nuferi
Alteia din iarmaroc
Să nu-ți pese chiar deloc
Fătul tău Frumos
Călare
Nu este atât de mare
Pe cât pare
Ba-i chiar mic când e pe jos
Și scârbos

Nu-ți fie cu supărare.

- Divină! Înger!...

- Demon!

- Jivină!

- Hai o dată !

- Cu talpa-n nori ori... ruptă purtând aripa... jos,
De viață și de moarte, întorși suntem, pe dos,
Zvârliți, așa cum suntem, mereu... din...cer... în... baltă...

- Pe viață și pe moarte dăm din mâini

Din dinți și din picioare fără milă

- Curaj avem atuncea doar când crăpăm de silă

Lupi, lupilor le suntem iar oamenilor ... câini !

- Eu, Eu, Eu, Eu ...

- Un EGO flămând ca de balaur

- Ca demon sângerez însă ca înger ... cad!

Ca să-mi preschimb solzii de fier în aur ...

- Sclipind la fel și-n raza de soare și în iad !

- În cușcă...

- În călduri...

- Când fffiare...

- Când fffecioare

- Suntem și marioneta...si duhul marionetei....

- La capătul ăl bun (ori, ăl rău !) al baionetei,

- Goi dănțuim de frica unei regine chioare...

- Cea care ... cu o cumpănă ... în mână ... ne măsoară ...

- Și-n șuturi ne trimite care unde...

- În înger – omul... Iar în om – dihania se ascunde!...

- Toți un pământ și-o apă suntem curgând... ..la vechea moară!..

- Rând pe rând

sfori ...

sforari ...

sau...

... cei ... ce-s ...

... trași ...

... pe

... sfoară...

mi-au zburat creierii printre ramuri de liliac
mi-au zburat liliicii printre ramurile creierului
și mi-a înflorit liliacul în curte

și-mi vine să zbor

și-mi vine să-mi zbor creierii

ore de noapte
căzând în sus
zdrențe de șoapte
nimic de spus
stropi de sudoare
somm fără vis
aerul doare
pe geamul închis
scrumul pe masă
nămol apos
noapte întoarsă
cu susul în jos
nu știi ce-i poate
ochiul străpuns
orb e în noapte
omul ascuns

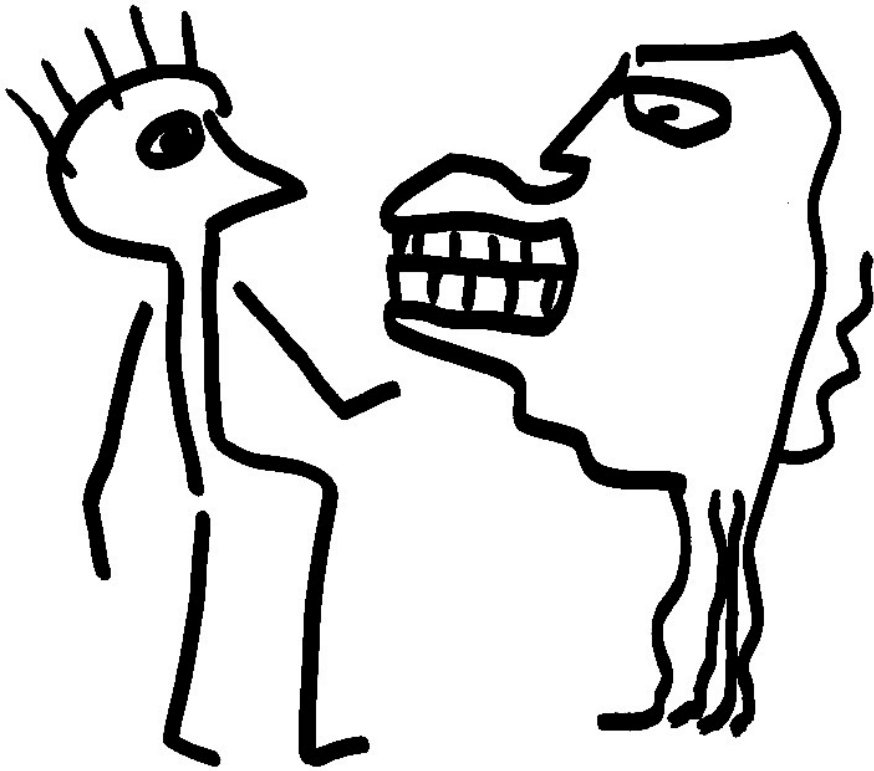
pe muchia dintre vis și vis
între deschis și-nchis
lucruri de nezis
ele-ntre ele

clipe grele

Am păscut găște pe lună! Nu e bună?
Ba e bună!
Am făcut tumbe-n cascade! Nu se cade?
Ba se cade!
Bobîrnace la potroace. Păi se face?
Nu se face!
Lipituri la cană spartă. Păi se poate?
Nu se poate!
Am băgat prin buzunare aurore boreale pescuite-n ape chioare.
Se mai poartă?
Păi se poartă!
Toate astea nu-s normale Toate astea nu se fac
Ei și ce?
Eu chiar
Mă ca ... r
Nu mă credeți? Tot un drac!
Dar acum o știți măcar...

Nesimțită o țopârlă
Goală pușcă țop în gărlă
Cine? Auziră-ți bine!
Nu șopârlă ci țopârlă.
Un țopârlan o pescuiește
Și lingându-se pe dește
Așa pe țopârlănește
O iubește de-o halește.
Morala-i: Dacă ești țopârlă,
Nu te bălăci în gărlă.

M-am născut într-o mandolină
Nu vă uitați la mine că sunt peștișor
M-am născut într-o pălărie de paie
Ei și ce dacă nu sunt chiar pătrat pătrat
M-am născut și eu cum am putut
Nu m-a ajutat nimeni
M-am născut singur cuc într-un ceas de bucătărie

ahhh! noi antropo-morfii
ce morfolite forme zoo-morfe
putem lua atunci când ne iubim

mâncăm din ochi sau guri halim!...

din ce 'nălțimi în ce josimi
se joacă dragostea cu noi ?

oare ce soi de lighioane OM fi
de ne purtăm cu rarele obiecte ale dragostelor noastre
de parc-ar fi doar niște boarfe

ce ZOOMorfi !
ce ZOOMoarfe !

noi maimuțoi savanți
și fiecare mare specialist
în crime și omoruri de tot felul
dar care mai de care mai legale

după atâtea revoluții mondiale
dintre care *last but not **SI** least*
cea a specialităților sexuale

noi U-MA-NI-TA-TEA răs-ci-vi-li-za-tă !!!

noi păsăroi
lipsiți de aripi și de zbor
alaiuri de insecte zâmbărețe

din cauza nesăbuitei și disperatei nevoi
de animală căldură și tandrețe
dar și de-ale zadarnicelor noastre zvârcoliri de dor
ce mame de bătăi tot mai mâncăm

și cât de tare
toate cele din suflet
din suflet și din corp
ne dor
...ne dor...de tot ne dor...
...ne dor ...ne dor ...atât ne dor ..

Vai! Între noi...
E mereu beznă...
Vezi altceva?
Eu?
Tu! ...
Ce vezi, mă ?

văd vise gri în disperanto
ca să le trans-dansez pe urmă
în taina dintre foc și umbră
cu ornamente de belcanto

de esperanto n-am habar
dar disperarea ea mă știe
atunci când peste bucurie
dă să-mi ia suflul iar și iar

pe sub măști negre de belcanto
în taina dintre foc și umbră
spre a le trans-dansa pe urmă
văd vise gri în disperanto
ba chiar și în exasperanto

păi să *junglăm* din pom în pom
săriți cu toții măscărici
hai născociți, *ventrilociți*
lumea în cap să ne-o luăm

circ, balamuc, bordel, pogrom
tot aia e: deștepți, tâmpiți
hocus și pocus, hodoronc
și tronc pentru ăi mari, ăi mici

putreziciuni sub zinc, sub crom
pe sub ecrane și sclipici
rahatul e rahat nu bici

ce mai contează: geniu, gnom
lăsând de-o parte groaze, frici
că vreți sau nu: Voi veți Noi vom

Ceaiul cu muște
Este foarte recomandat în perioadele de alăptare

Muștele trebuie însă prinse
De tânăra mamă
În scufiță de baie neapărat
Ca să le placă de ea

Trebuie băgate în ceai
Cu ochii holbați

E momentul cel mai potrivit
Căci atunci aripioarele
Zbârnâie
Și aceasta îi dă ceaiului gustul acela de neuitat

Cel mai greu
Este
Să poți amesteca cu lingurița
Când muștele sunt deja înăuntru

Pentru că sunt multe...

Și dese...

Și nu vor !

Nu au chef
Și nu se lasă

Trebuie însă insistat
Cu toată hotărârea unei inimi dârze

Și atunci
Țelul va fi cu siguranță atins

Iar perioada de alăptare va fi o totală reușită

De unde și proverbul Cu musca în lapte

Nu !
CA musca în lapte

Am scos
Din cartea de citire
Un măr
Ca să-l pun
Pe burta omului adormit

Și s-a trezit

Mărul s-a trezit

Bine mă, da' unde te trezești, boule
A strigat enervat
Părul
vecinei

Esti măr ȘI chel

Drept pedeapsă imi vei recita
Pe de rost
Și în întregime
Amintirile din copilărie
de (... hm...hm ... pe) Creangă!

Mărul se făcu că plouă...

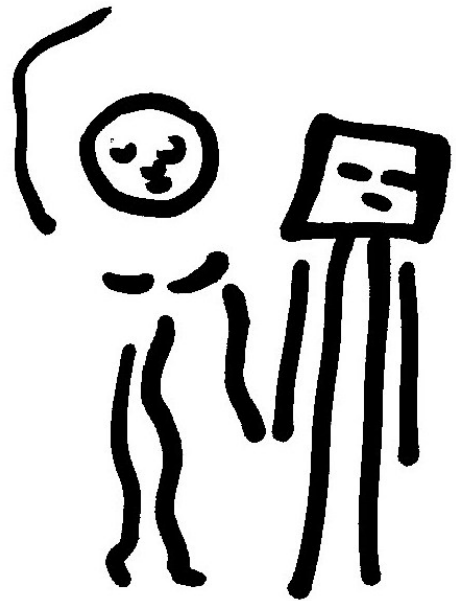
Nori grei
Se îngrămădiră peste cartea de citire

Apa căzută din cer
Spălă toate literele
Preschimbându-le într-un pârâu negru
pe jos

Care după aia s-a scurs și el, ca omu'
În șanț
la vecină
Foile rămase
Le-am pus să se usuce la sobă
Da' s-au ars
Și uite așa a rămas

Că n-am mai învățat să citesc

- Pe mine m-a învățat să merg sorcova
Ea o lua înainte și eu după ea
- Să înot m-a învățat câinele.

Luna mai
E o lună plină
Exact așa cum e și cutiuța mea
Plină cu bomboane tari

Nu mi-au încăput toate
Și a trebuit să mai las și în halat
Unde s-au topit
S-au încleiat
S-au contopit cu catifeaua ponosită a buzunarului

E o capcană

Asta nu înseamnă
Că trebuie să-ți dai cu cana-n cap
Și nici să-ți torni capul în cană

E pur și simplu periculos

Luna plină
Se poate revărsa în orișice moment
Și atunci te poți trezi oricând
Cu vestea neplăcută
Că luna MAI
Nu MAI e Lună

Cu surâsu-i vesel crocodilul pare vegetal
Cu a ei dinți, feriga, e rea și carnivoră
Se-nvârte pe dos, dormind, a lumii horă
Și din al ei somn ne-aruncă în al neștirii val

Noi Noi ale galaxiilor copii
Cum să ne încredem în destin
Așa cum ni se cere Pe deplin
Dacă a te naște e egal cu a nu fi

Oglinzile cu chipuri de abur ne înșală
Nu poți fii sigur dacă ești Nu ești
Cele cinci simțuri nu sunt decât povești

Totul se pierde parcă Nimic nu se câștigă
Cu toate astea însă În Terra noastră carnivoro-vegetală
Nu Crocodilul NU E și NU VA FI ferigă

Bine-nțeleș : Fiecare cu ale sale probleme
Cu ale sale "Je t'aime"-e
Sau anateme
Însă un lucru-i sigur în lumea de jos de aice
"Fiecare cu *mama lui ... Oedipe*" Amice
Precum Herr Doktor Freud de-atît-amar de vreme
Ne-o tot zice...

Ne-au atacat morile de vânt
Tovarăși
De arme și de plâns

Acuma că ne-am strâns
Să fim atenți

Moriștile-s de aer
Nu se văd
Că-s vânt
Și fac prăpăd

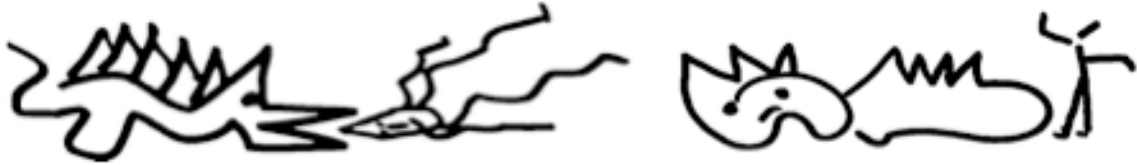
Fiți vigilenți
Nu vă lăsați

Înfigeți sulița
Soldați
Și învârtiți-o-ncet ca o adiere
Ca să-nșelați
Dușmanul
Și să-l distrugeți
Fără nici o urmă de părere
De rău

Curaj!
Tot înainte!
Faceți să fluture cuvânt după cuvânt
Strofele sfinte
Din fluturi
Faceți gloanțe
Din pământ
Faceți obuze grele
Iar din buze
Mormânt peste mormânt

Din cele rele
Faceți săgeți
Ca să înșele
Și râdeți Râdeți Don Quijoți Fără chiloți
De ele
De morile de vânt

Balamucuri Balamuci
Ceasuri cu cuc fără cucii
Eunuce Eunuci
Cu măciuci în loc de cruci
Sparg la nucide fac clăbuci
Cu fake-news-uri pe Face Book-ci
De-ți to-o-t vine să te duci

NE-AM SĂTURAT DE ATÂTA CRUZIME.

Nu mai vrem să mâncăm crud. Vrem tocat.
Fript. Fiert. Împănat. La grătar.

NOI VREM PRĂJIT!

Nu prăjituri. Carne.
Rumenită. Cu sos. Cu usturoi. Cu sare. Cu piper. Cu zeamă.

CU ZEEEEAAAAMĂĂĂĂ...

De aceea ne-am îmbrăcat frumos
Am fondat un nou partid
Și ca să putem ieși în lume
NE - AM - GĂ - TIT !

Un, Doi...
Un doi
Stâng drept
Stâng drept
Nătâng
Deștept
Nătâng
Deștept

Doi trei
Doi trei
Bocan-
Cii grei
Mă rod
Mă strâng
Mă trag
În piept
Nă-rod
Mă strâmb
Râd strâmb
Cad dreapt

Un doi
Un doi
În șanț
Cul-cați
Din șanț
Scu-lați
În șanț
Mă-nec
Din șanț
O frec

Trei doi
Trei doi
Me-reu
Război
Tot eu
Tot noi
Război
Me-reu

Tot eu
Tot ei
Noi voi
Doi trei

Ca să
Uiți bei

Casă
Nu mai
Ai.

Vai

Nu-i bai
Ba-i bai!
Ba râd
Ba plâng
Stâng drept
Drept stâng
Doi un
Doi un
Oi fi
Nebun

De ce-oi
Mai fi
La ce-oi
Mai fi
Bun...

...doi
Un...
...doi

Așa-i
La noi
Hai măi
Dă-i, dă-i
Nu mai
Pot măi
Hăi, hăi
Hai... măi !!!

N-ați remarcat
că noii născuți
se aseamănă
toți
între ei?

Tot așa
ca și bătrânii
foarte bătrâni
care ne apar
înainte de a muri
toți
teribil de asemănători
unii cu ceilalți

În floarea vârstei
diferențele dintre noi
sunt cele mai accentuate
noi toți
devenind atunci
cât se poate de diferiți
unii față de ceilalți

N-ar însemna oare aceasta
că moartea
ar fi egală cu uniformizarea

în timp ce caracteristica principală a vieții
ar fi
diferențierea maximă
dintre noi ?

diferiți

vii

Cu cât suntem mai

cu atât suntem mai

vii

diferiți

Doamnă Pădure
De ce ați înlemnit ?

Atâta prostie fără de bucurie
Atâta bătrânețe fără de tinerețe
De când păduresc
N-am mai întâlnit
De atâta moarte fără de viață
AM ÎNLEMNIT

Domnule Zid
De ce ați încremenit ?

De când ziduiesc
Că-ră-miz-du-iesc
Atâta ne-omenie
N-am mai pomenit
Iar ca să nu înnebunesc
Nu numai că AM ÎNCREMENIT
Dar pe deasupra
AM și ÎNLEMNIT

Lumea este făcută din aisberguri
Oamenii Toți Suntem niște aisberguri
Chiar și cei titanici !

Nu ne iese la iveală decât ceea ce este voie să iasă la iveală
Nu cumva să ne iasă la iveală ce nu e voie
Pe ici pe colo câte un zâmbet O scâfârlie O lacrimă indecentă
Însă Doamne ferește nu cele de mai de jos

Pe care le ascundem cu grijă geloși
Să nu se vadă
Să nu cumva să se afle

Că umblăm toți
Cu coada între picioare

Continentele
Sunt incontinente

Sunt ca norii
Poate ploua oricând

Țările sunt făcute
Din aburi fierbinți

Frontierele sunt știrbe

Iar noi – gingii inconștiente
Și sângerânde

Astupa-ți-vă urechile
Oameni buni

Din colivia albă
S-ar putea să iasă
Pe nepregătite
Fum negru

Maimuțele își au și ele îngerii lor
Urangutanii Cimpanzeii Și poate chiar
Și crocodilii Sau râmele
Probabil că și plantele
Își au sfinții
Și martirii lor
Sângerând pe ascuns din câte o frunză
Gemând încetișor din vreun ghimpe imposibil
Sau dând a jale din coroana de țepi
A unui măcieș mai răzvrătit

Îngeri cu petale
Martiri cu aureole din solzi
Sfinți acoperiți de blană cu păduchi
Și cu mustăți din antene efemere
De fluture

Limba noastră Ca orice animal Posedă un corp
Deci poate fi diavol Înger Măgar
Sau chiar
Porc
Vocea are și ea oase Tendoane Mușchi
Cu ea poți să zgârii Să mângâi Să muști

Dacă un cimpanzeu sau chiar un iepuraș încalcă legile circulației,
Trebuie imediat călcat în picioare.
Trebuie imediat călcat în picioare, imediat ce a încălcat aceste reguli.

Însă aceasta nu se poate face așa ușor.

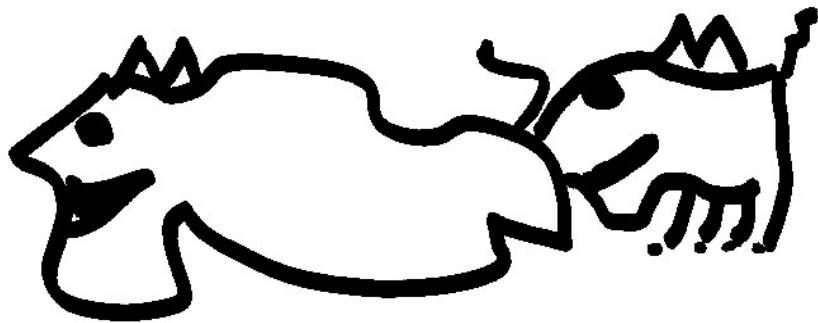
Trebuie mai întâi să găsiți o porțiune cu iarbă.
Apoi, pancarta cu: "Nu călcați pe iarbă".
Apoi de-abia puteți să îmbrânciți vinovatul acolo în pătrățelul verde cu
iarbă și cu pancartă.
Și să vă puteți apuca de treabă,
fără însă care cumva,
să călcați și dumneavoastră pe iarbă.

Fiți foarte atenți.
Dacă o faceți, asta înseamnă că la rândul dumneavoastră
ați încălcat una din legile de aur ale circulației
și puteți în orice moment fi prinși
și călcați în picioare
de primul dobitoc venit.

Dacă prindeți un melc și doriți să-l învățați să zboare
Trebuie mai întâi să-l învățați să cânte
Când știe pe de rost toate notele de la "O sole mio"
Atunci trebuie îmbrăcat într-o rochiță roz și trebuie
Să reușiți să-l faceți să facă tumbe momindu-l
Cu un ardei iute.
El nu va ști niciodată s-o facă
Și asta vă va scuti să vă chinuiți să-l mai învățați
Să zboare.

Sfaturi Populare :

- Să nu-ti trădezi tractorul când dai cu bâta-n baltă
- Să nu scuipi
- Să nu mănânci semințe de furnică
- Să urinezi pe după urne, nu înăuntru
- Să rabzi
- Să nu faci abces pe ce nu-ți fierbe oala
- Să nu ridichi

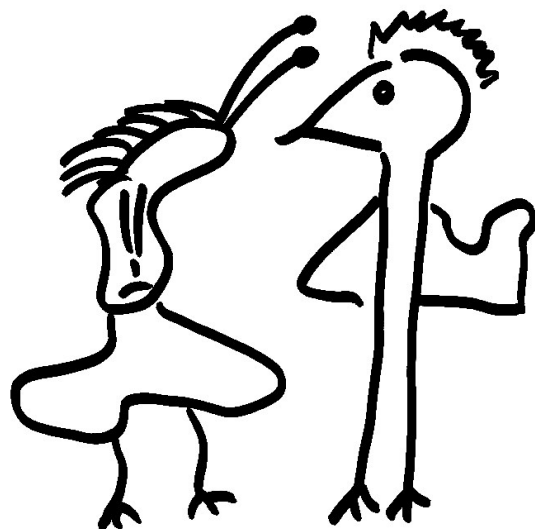

Dacă Domnul zice:

M-am așezat pe buturugă
Ca să las să-mi zburde creierii
Simfonia păsărelelor
Mă gâdila frumos la urechi

Doamna aude:

M-am așezat pe creieri
Ca să las să-mi zburde buturuga
Simfonia urechilor
Mă gâdila frumos la păsărele

Există două feluri de mamifere
Albastre și roșii
Ca și culorile sângelui
De pe planșele de anatomie

Omul, bineînțeles nu face parte
Din nici una din ele
Omul – Nu. Omul e grăbit
Omul e fluture, pasăre, șarpe zburător
El le mănâncă pe toate fără discernământ
Fără să-și dea silința să știe
Că mamiferele
Se împart în două categorii

Cele care sunt albastre
Și cele roșii

Ca și culorile sângelui
De pe planșele de anatomie

- *Miau !*

- Ham !!!

- *Miau !*

- Ham !!!

- Miorlau

- Hap! Hap !

- M-ai cam...

- Te-am?

- M-ai!

- Miam...

- Le-ai...?

- Le-am !

- Chiar n-au?

- Nu au

- Au, Au !!!

- Bau Bau

- Vai! Vai !

- Ham, ai?

- N-am ham!

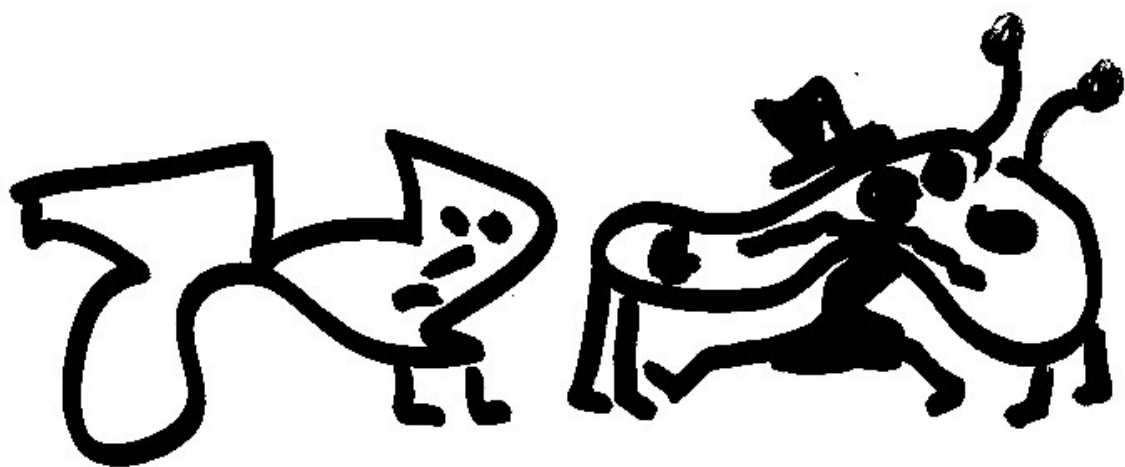
- Chiar n-ai ?

- Tu ai ?

- ba Mai! Dikai!

- Hai măi...

- Bye Bye

De-ale junglei

Maimuța
Shogologobong
Se dă huța
Pe șezlong

Urangutanul
Budubum
Liane tot anul
Rupe-n drum

Tigrul roșu
Galben gri
Cu cocoșul
Colibrí

Și-o șerpoaică:
"Smaranda"
Mai că Mai că
Sparg veranda

Iar pe buze
Fără scuze
Scot ursuze
Buburuze

În junglă-s toți
Ba proști
Ba hoți

Sau șobolani
Cu gologani

Ori căpcăuni
Cu gărgăuni
Și cu străbuni
Din bolovani

Toți au un păs
Și uite așa
Cam toți cred
că-s
Un CINEVA :

- Ba un șacal
Fără de hal
Cu dinți de cal

- Ba hiene
Cam cu lene
La igiene

- Ba mai ciufuți
Cu moț în
frunți

-Ba deșănțați
Din lanț în laț
Când sunt luați
La bani
Mărunți

Boroboate
Zburătoare
Ațe mațe
Târătoare

O întregă
Faună
Rea dar bleagă
Scheună

Iar o floră
Tot atât de
Carnivoră
De ea râde

*

Și ce dacă
Amândouă
Se prefac că
Nici nu plouă

Din bătaie
Vânătaie
Din teroare
Vânătoare

Vremea trece
Fără minte
Lumea merge
Înainte

Forțele luminoase se ocupă de cele obscure
Forțele întunericului se ocupă de noi
Iar noi ne ocupăm cum putem

La Tarot

numărul 21

reprezintă Lumea:

Cercul Magic.

Douăzeci-și-unu,

adică

2 și cu 1,

fac 3.

Luați primii 3 termeni ai unei progresii geometrice:

1, 2, 4..

Dacă-i adunați,

$(1+2+4)$

obțineți

7.

Iar pentru că avem de-a face cu trei termeni,

înmulțiți 7 cu 3

ceea ce face 21.

Acum,

dacă ridicați la pătrat fiecare dintre cei trei termeni

ai progresiei geometrice: 1,2 și 4,

obțineți respectiv:

1 la pătrat egal 1

2 la pătrat egal 4

4 la pătrat egal 16

adică 1, 4, 16...

Dacă îi adunați între ei obțineți:

$1+4+16,$

egal 21.

Tot 21 :

Cercul Magic al Lumii.

Și cum

până acum

ați tot ridicat totul la pătrat,

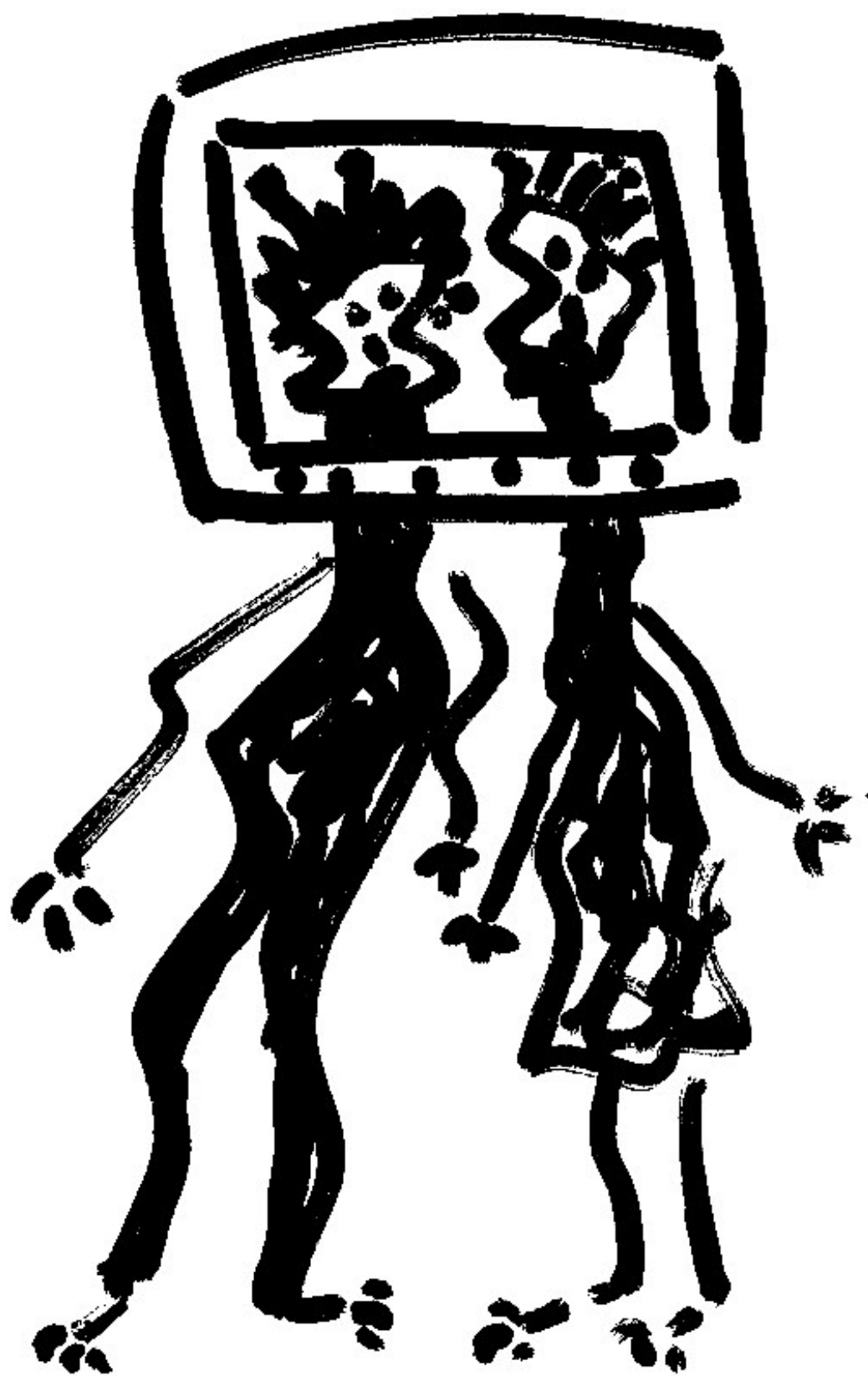
ați demonstrat cu aceeași ocazie că

CERCUL ESTE PĂTRAT

...cercul de aur...

...cercul de abur...

...cerul de abur...

Dor interzis (Şlagăr)

Vrem alte vremi Vrem alte vremuri
Vai vai Vai vai de ce mai tremuri
Ne iubim că ne iubim
Hai zi-mi de nu-i bine Zi-mi

Ne iubim cum nu e voie
Zoe fii bărbată Zoe
Ne iubim așa cum NU
Tu ești eu iar eu sunt tu

Ne iubim ca prima oară
Primăvară Drum de seară
Ne iubim ca-n autobuz
Vai ghiulea și Hai obuz
Ne iubim cam fără nume
Lume lume soro lume

Ne iubim așa cum nu mai...
Numai nimeni... Nimeni nu mai...
Ne iubim fără de frică
Haide să-i lăsăm să zică
Să tot zică Cică Cică
Cică Cică Cică Cică

Ne iubim ca la război
Însă numai noi cu noi
Ne iubim ca-n timp de pace
Vai dar asta nu se face

Să ne tot iubim mereu
Și la bine și la greu
Mâine tot ca și acum
Să tânjim pe-același drum

Să ne tot iubim mereu
Și la bine și la greu
Mîne tot ca și acum
Să tânjim pe-același drum

Să ne tot iubim mereu
Și la bine și la greu
Mîne tot ca și acum
Să tânjim pe-același drum

BIBLIOGRAFIE

„Anatomia atomilor de gâscă în lumina încrucișării ei pe plan industrial cu mingile de ping-pong neurovegetative ale organismului cosmic integrat în carapacea de tinichea a tractorului ordinar”

„Rolul plușului în deteriorarea relațiilor intermatrimoniale”

„Raportul secret dintre strip-tease și fasole”

„Crocodilul, acest necunoscut”

„Viața post erotică a paralelogramelor”

„Aplicații practice ale subînțelesurilor din vorbirea curentă a maimuțelor-curve”

„Psihanaliza mârâielilor”

„Citate din găinăriile urangutanilor”

„Supozitoarele cu măscărici: Da ori Ba ?”

„Procesul verbal și calea bucală”

„Găina și oul: A fi sau a nu fi”

„Idila pavloviană între laba lui Ilici și farfurioara cu șuncă”

„Leadershipul și broasca râioasă”

„Perspectiva în arhitectonica înecului în masă la mormoloci”

„Fuga melcilor în lumina filozofiei fosilelor conducătoare”

„Operația estetică la ornitorinci”

„Trilogia: N-o fi război, da' nici pace nu-i!”

„Antologia de versuri populare: “Dorule, dorule, da-mi și mie o bucățică!”

„Bibilica și bomba cu ghiocci”

„Cultivarea viermilor de mătase extrași din mercurul termometrelor”

„Lacrimile artificiale în prevenirea bolilor venerice la rechinul de baltă”

„Atuul major al infirmierei-SERINGA”

„Gramatica non-sensului subacvatic sau Metafizica porcului gătit”

„Viitorul anterior aplicat la imperfectul muștelor verzi de pe rahatul cu nuci”

„Impostura bufniței, Fata de comitet și Buzduganul”

„Extrase apocrife din variațiile pe tema: Mai bine o bulă de cristal decât o bulă goală”

„Girafa fără gât și cromozomii mirosului intern la cizmele de călărie”

„Fiziologia fălcilor de hipopotam”

„Îmblânzirea femurului”

„Sexul soldatului necunoscut”

„Moașa, factor determinant în dezghețarea precoce la bărbați”

„Dinții de lapte la vacile crescute în garaj”

„Considerații estetice asupra colecției de cărți poștale a Ramonei Râcă”

„Microbii: transmiterea lor prin fax”

„Cum să-ți uzi grădina fără să bei bere”

„Simplu: Informatica în slujba dezinformării”

„Telenovela: Ne-am iubit în pivniță”

„Jungla subconștientului”

„Jungla inconștientului”

„Verbele neregulate”

„Viața este o bășică”

„Strănutul șarpelui”

„Paralelismul existențial între gălușca de bucătărie și elasticitatea timpului”

„Balega, element incontornabil al evoluției”

„Nașterea superdetergentului sau săpunul de spălat săpun”

„Tratarea cu scatoalce a ridurilor la macii de pădure”

„Cum să evitați limbile străine fără profesor”

„Diferența dintre clisma obiectivă și cea subiectivă”

„Metempsihoza la portocală și orgasmul căpățânilor de usturoi”

„Tratat analitic în trei volume despre lătratul scoicilor”

„Ispășirea de către artere a păcatului venal”

„Sinteza cârnatului interbelic, post belic și pur și simplu belic”

„Biografia cu poze a lui Ion Niculescu-Bârlad zis R.R.”

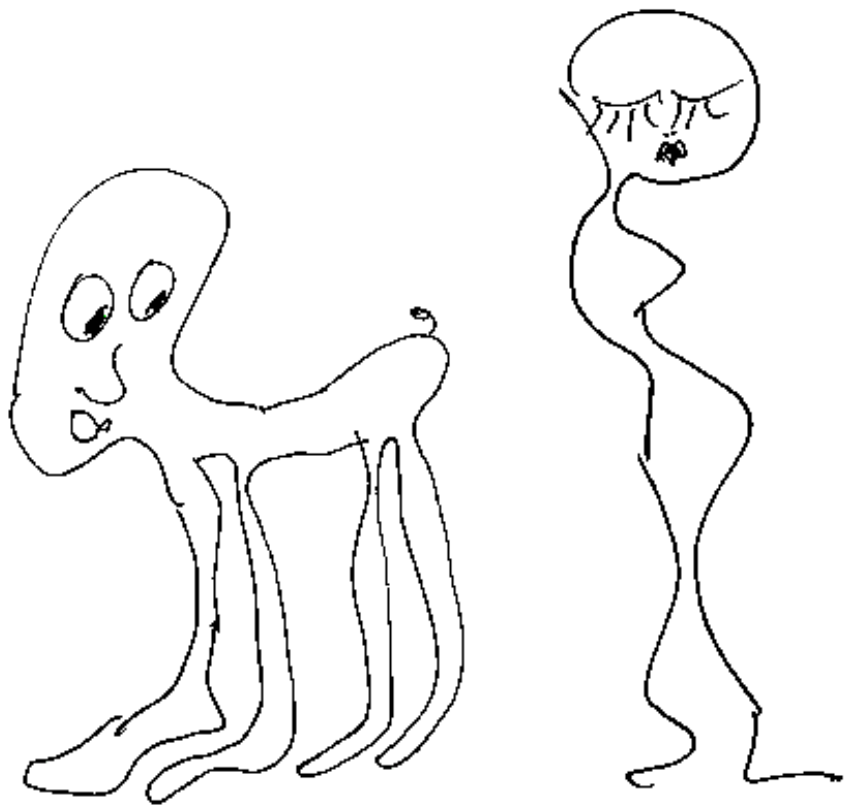
„Râgâitul cosmic”

DE ACELAȘI AUTOR:

- Simfonia: *Organele suspendate ale Semipiramidei*
- Poemul alegoric: *Gogorița și Ma-MuLtul*
- Scurt-metrajul: *Iapa cu trei iezi*
- Comedia de bulevard: *Pleoștache și Didina*
- Tragedia pesimistă în versuri: *Var'ma-i pe suliță* precum și varianta ei optimistă pentru copii: *V-ar mai pe suliță*
- Opereta pornografică: *El, Ielele și Ei*
- Piesa polițistă: *Călugărița i-a dat mortul popii*
- Fresca istorică: *Marilyn Monroe și bricul Mircea*
- Oratoriul monosilabic: *HAI!*

- **Adam și Eva în jungla primordială**
(descoperindu-și treptat și reciproc dimensiunea animală)

EL: Hai să mușcăm din măr împreună
EA: Hai să mușcăm și din prună
EL: Hai să exterminăm cireașa
EA: Dă-mi ciupercuța s-o bag în gură
EL: Dă-mi măracinele să-l morfolesc
EA: Evuțul meu
EL: Adamașa
EA: Hai să mâncăm și din murătură
EL: Da, dar încă n-a fost inventată
EA: Da, dar mi-ar place, ah, s-o halesc
EL: Hai mai bine salată
EA: Bine. Salată, dar hai cu hrean
EL: Ah, hrean nu mai este
EA: Ești mitocan
EL: Nu-ți e rușine scârbă crudă
Să mă hrănești cu ridiche udă
EA: Simt pe la spate ceva viclean
EL: Să știi că-ți dau în cap cu spanacul
EA: Îți bag roșia între fălci
EL: Să-țiucid pitpalacul
EA: Îți fac harcea-parcea frunza de viță
EL: Iar eu îți voi pune pătrunjel sub codiță
EA: Nu mai pot. Nu mai pot. Te omor cu prazul
EL: Iar eu cu nuci îți frec obrazul
EA: Ah, dac-aș putea te-aș băga în maică
EL: Iar eu în taică
EA: Evuloi
EL: Adămoaică
EA: Bing. Bang. Bum. Trosc.
Hârști. Fârști. Pârști. Pleosc.
EL: Și uite așa sub copacul ce le știe pe toate
Se născu glorioasa noastră umanitate!

EPILOG

Bio Love

Din câți pixeli să fie făcută o stafie oare?

Din câți pixeli ?

Din câte plictiseli?

Parcă din tot atâția aburi câți ai minții care

Te-nșală dar pe care și tu la rându-te o-nșeli

Din câte rânduri o fi scrisă poezia care

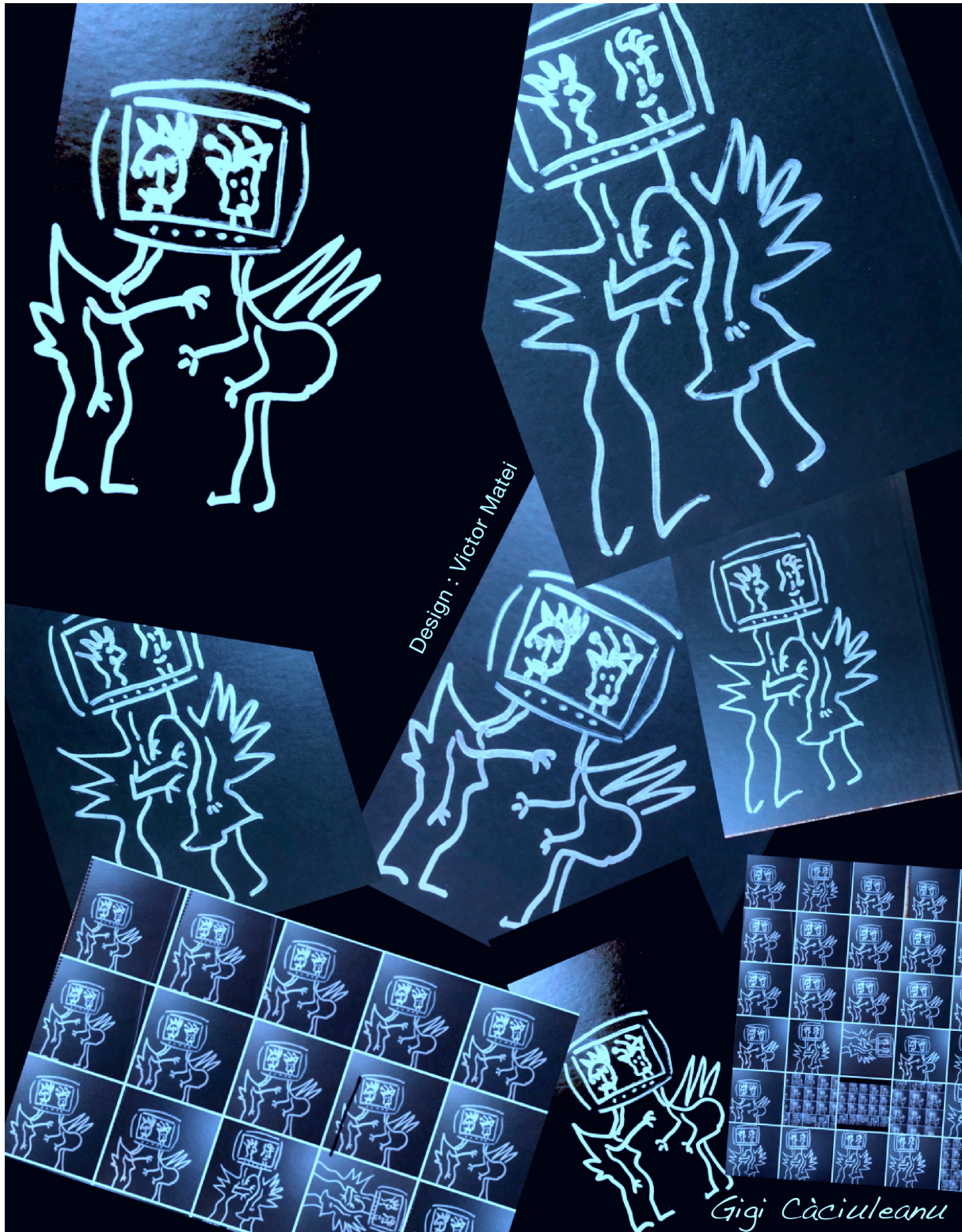
E doar un somn ivit din ale minții plictiseli?

Un vis de zi cu nori și fără soare

Al unei stafii care atuncea când apare

Te proiectează pe ecranul cu pixeli

Design : Victor Matei

Gigi Căciuleanu

© Gigi Căciuleanu